

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1859/2020
27.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Високи савет судства, Привредни суд у Сремској Митровици, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради новчаног обештећења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж рр 84/2019 од 06.11.2019. године, у седници одржаној 27.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж рр 84/2019 од 06.11.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж рр 84/2019 од 06.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици Прр 178/19 од 21.05.2019. године, у првом ставу изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и тужена обавезана да тужилци на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, плати 400 евра у динарској противвредности на дан исплате, по средњем курсу НБС са законском каматом почев од 21.05.2019. године, као дана пресуђења до коначне исплате; као и да јој накнади трошкове поступка од 109.500,00 динара, са каматом од извршности до исплате (став други). Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле преко досуђених 400 евра у динарској противвредности до тражених 3.000 евра, за износ од 2.600 евра, са законском затезном каматом је одбијен као неоснован.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж рр 84/2019 од 06.11.2019. године, делимично је усвојена жалба тужиле и досуђена накнада повећана на износ од 900 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу НБС, са каматом од 21.05.2019. године као дана пресуђења до исплате, док је у преосталом делу до тражених 3.000 евра у динарској противвредности за износ од 2.100 евра са законском затезном каматом од пресуђења до исплате одбијен као неоснован. Жалба тужене је усвојена и досуђен износ на име трошкова парничног поступка снижен на износ од 23.400,00 динара, са каматом од извршности до исплате, док је са вишком

захтева за разлику од 129.015,00 динара захтев тужиоца одбијен као неоснован. Тужена је обавезана да тужилји исплати 4.320,00 динара, на име трошкова жалбеног поступка, а тужилја је обавезана да туженој на име трошкова жалбеног поступка исплати 12.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилја је изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се ревизијом не би могла побијати, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према одредби става 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужилје за новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року. Наводима ревизије оспорава се одлука само у погледу висине износа за који судови налазе да представља адекватно обештећење због утврђене повреде права. Имајући у виду да одлука о висини накнаде, као адекватном обештећењу, зависи од чињеничног стања утврђеног у току поступка и на коме је заснована одлука у сваком конкретном случају, то Врховни касациони суд налази да у овом предмету није потребно одлучивати о ревизији ради новог тумачења права, разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни ради уједначавања судске праксе, што значи да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужилје, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Побијаном пресудом, имајући у виду означену вредност предмета спора, правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП. Према члану 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда (у поступку у спору мале вредности) није дозвољена ревизија.

Из наведеног разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић